

Bilten

KLUBA KOROŠČEV^v

Ljubljana

Tista koroška zemlja...
Tam, pod goro...

Foto: Renata Picej

Mozaik

dejanj, razmišljanj, ocen in predlogov

V letu 2006 bo naše društvo praznovalo že trinajsti rojstni dan – 2. decembra. Če se ozremo po prehojeni poti, ki nam jo je za vsa pretekla leta z vso skrbnostjo in natančnostjo prikazal v lanskem biltenu Drago Vobovnik, lahko ugotovimo, da smo bili oziroma da smo eden izmed najaktivnejših klubov pri nas....

In kako KKL vidijo naši člani? Letos smo želeli, da čim več članov prispeva svoj kamenček v mozaik razmišljanj, ocen in predlogov glede klubskega delovanja. Na vprašanja: kaj vam Klub Korošcev Ljubljana pomeni, zakaj se udeležujete njegovih najraznovrstnejših aktivnosti, kaj pričakujete od sestankov in izletov avanturistične, planinske ter drugih sekcij, so vas Korošci, ki so vodili okrogle mize, prepričali, obogatili vaše znanje in vedenje, ali pa ste bili nemara razočarani nad njihovimi stališči, imate nove ideje, pobude, vprašanja, predloge, ki smo jih po e-pošti poslali društvenim članom, smo prejeli zanimive in spodbudne zapise, ki predstavljajo jedro letošnjega biltena.

Letošnje leto je za Klub Korošcev Ljubljana volilno leto. Na februarški skupni seji upravnega in nadzornega odbora smo sklenili, da moramo v klubske organe vključiti čim več mlajših članov, ki so v naslednjem mandatu pripravljeni soustvarjati zanimive in pestre klubske akcije in s tem zagotoviti, da se bo med ljubljanskimi Korošci še povečalo zanimanje za aktivno bogatenje društvenega življenja. Vabim vse, ki ste pripravljeni soustvarjati društveni utrip, da se letošnjega občnega zbora udeležite v čim večjem številu.

Vsem funkcionarjem in aktivnim društvenim članom se prisrčno zahvaljujem za vse ure in dneve, ki ste jih namenili za naše skupno delovanje, bodočim novoizvoljenim odbornikom pa želim obilo idej in zanosa za osmišljanje sobivanja tudi v našem društvu.

Ljubljana, dne 3. februarja 2006

Predsednik:
Mag. Janko Arah

PREGLED DELA V LETU 2005

JANUAR počitnice

3. FEBRUAR

”Gripa in prehlad – samozdraviti ali k zdravniku?”

Berta Mešnjak

Kako nastopiti v času ofenzive prehlada in gripe nam je ob pomoči Mirijam Černe, pripovedovala Korošica, Berta Mešnjak, magistra farmacije. Doma iz Raven na Koroškem, je v Ljubljani uresničila svojo veliko željo po pridobitvi znanj iz področja naravoslovja. Po diplomi na farmaciji se je zaposlila v Krki, kjer dela še danes, ko vodi indikacijsko področje za prehlade in zeliščne izdelke za samozdravljenje. Tako smo, med drugim izvedeli tudi to, da povzroča prehlad preko 200 različnih vrst virusov, proti katerim telo samo nika-

kor ne more vzpostaviti lastne obrambe. Za boljšo obrambo svojega znanja pa je Berta Mešnjak svojemu farmacevtskemu znanju dodala še znanja iz naslova MBA študija na Ekonomski fakulteti.

12. MAREC

”Koroški večer s plesom“

Renata Picej

Spet smo se Korošci zavrteli in znova so v ljubljanski hotel Slon Best Western zgrnili številni Korošci tostran in onkraj slovensko-avstrijske državne meje, Korošci iz matične Koroške dežele, tisti iz Ljubljane, ter seveda naši prijatelji, kolegi in poslovni partnerji. Niso pa manjkati niti predstavniki tuje diplomacije. Za zabavo in ples je igrala skupina Juhubanda, kulturno zabavni program pa so sestavljale pesmi pevk iz mežiške pevske skupine

KLUB KOROŠCEV LJUBLJANA

GORNA, ki so s seboj prinesle tudi tipično koroško malico in jo podelile z gosti včera, Milena Golob pa nam je kot posebno presenečenje, predala pesem z naslovom: "Od Gorne za Korošce v Ljubljani"; v kateri je med drugim zapisano:

"Oglej si Korošec, svoje planine,
potopi oko v tišino mirne doline;
se ti zdi, da tu zate ničesar več ni?
In da pesem tu več ne zveni??"

7. APRIL

"Avstrija v aktualnem trenutku časa"

dr. Valentin Inzko

Za okroglo mizo je tokrat sedel odlični

predavatelj in poznavalec aktualnega političnega, pa ne zgolj tega, trenutka tostran in onkraj državne meje med Slovenijo in Avstrijo, leta 1949 v Celovcu rojeni dr. Valentin Inzko. Razgledan, izobražen, z izkušnjami politika in človeka prežet diplomat je blestel predvsem s svojo slovensko besedo, tako tople obarvano s koroščino, poznano iz krajev onstran karavank. Avstrijski veleposlanik v Sloveniji je obiskoval dvojezično osnovno šolo v Svečah v Rožu in nadaljeval z naborom slovenskih besed na Zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu, dokler ni postal doktor prava in svojo kariero podkrepil tudi z Diplomatsko akademijo. 20. januarja 2005 je postal avstrijski veleposlanik v Republiki Sloveniji, predtem pa v najrazličnejših poslanstvih deloval v Ulan Batorju, v Colombu, Šri Lanki, Beogradu, New Yorku, Pragi, Sarajevu...

PREGLED DELA V LETU 2005

5. MAJ

S prehrano do zdravja

Rafaela Krapež

Naša članica Rafaela Krapež nam je priporočila o zdravju in njegovem negovanju na način uživanja GNLD proizvodov, ki jih zastopa. Za zdravje, nam je povedala takoj na začetku, se lahko in moramo, odločiti sami ter pomagati celicam, ki jih imamo v telesu kar 73 trilijard, da ne omagajo pri svojem delovanju in množenju. GNLD-jevi znanstveniki so razvili celo vrsto proizvodov, ki lahko odigrajo odločilno vlogo pri pomanjkanju raznih pomembnih snovi v naši vsakdanji prehrani. Gre za koncentrate, pridobljene iz raznih vrst sadja in zelenjave, ki jih dodamo k dnevni prehrani ter tako pridobimo več energije, pomagamo pri presnovi in večji imunosti telesa, skrbimo za zdravo srce, izgubimo težo ali ne dopustimo starosti, da bi prezgodaj segla po nas.

12. JUNIJ

Zapeli so nam trije koroški pevski zbori iz Šmartnega pri Slovenj Gradcu. KOPE, MPZ ŠMARTNO in ŽePZ TENUTO ŠMARTNO

Moški pevski zbor Kope, ki se ponaša tudi s samostojno kaseto in zgoščenko, je bil ustanovljen leta 1981, ko se je nekaj pevcev zbralo in začelo s petjem za zabavo. Sestavlja ga 16 pevcev, ki delujejo pod okriljem kulturnega društva Šmartno pri Slovenj Gradcu, njihov zborovodja pa Matjaž Vehovec. Sestavlja.

MPZ Šmartno je v letu 1980 ustanovil zborovodja Janez Kolerič. Zbor je v času svojega delovanja koncertiral doma in na mnogih prireditvah v Sloveniji, seveda pa je slovensko narodno in umetno pesem predstavil poslušalcem tudi v tujini na koncertih v Avstriji, Češki in na Moravskem. Posebej

KLUB KOROŠCEV LJUBLJANA

je treba omeniti, da je na pobudo zborovodje leta 1983 zbor organiziral prvo srečanje gasilskih pevskih zborov Slovenije, ki je preraslo v tradicionalna vsakoletna pevška srečanja v različnih krajih Slovenije.

Mladostna zagnanost, velika želja po prepevanju, predvsem pa ljubezen do glasbe, so botrovali dejstvu, da se je okviru Kulturnega društva Šmartno ustanovilo ženski pevski zbor Tenuto, njegovo vodenje pa zaupalo Poloni Krpač, ki je zbor uspešno vodila šest let, zadnje leto pa ga je prevzel Janez Kolerič. V svoj program uvrščajo slovensko narodno in umetno pesem s poudarkom na žlahtnosti koroške narodne pesmi, posegajo pa tudi v pevsko zakladnico drugih narodov ter na področje sakralnih pesmi iz obdobja renesanse. Zbor se ponaša s prvim CD-jem z naslovom DA BI JAZ ZNALA.

JULIJ, AVGUST, SEPTEMBER
počitnice

OKTOBER

Namesto oktobrske okrogle mize so se nekateri člani v petek, 7. oktobra podali na Koroško in se ob 11. uri udeležili proslave ob 60 - letnici Gimnazije Ravne, v soboto, dan kasneje, pa smo odšli na Hrvaško in spoznavali, da sosednja država nima zgolj morja, kot turističnega motiva temveč še veliko več...

Izlet na Hrvaško

Odpeljali smo se na obisk k sosedom in si ogledali Samobor, kjer velja, da je potrebno poskusiti njihove enkratne kulinarčne spominke: poleg hrane in vina iz vinskih goric Žumberaško-Samoborskega gorja predvsem bermet in muštardo, postali v Zagrebu, da smo vsrkali nekoliko tipičnega mestnega šarma in pristali na njihovem izjemno smelo zastavljenem kmečkem turizmu Kezele.

Ob povratku je poleg radosti nad doživetim

PREGLED DELA V LETU 2005

v zraku obstalo dvojje vprašanj: "Kdaj gremo spet na avanturistično pot?" in "Renata, ali bomo šli tudi v Srbijo in v Beograd?"

NOVEMBER

21. 11. - Modni bazar

Bili smo v Cankarjevem domu kamor nas je povabila naša članica Bernarda Lasan, direktorica podjetja DMD. Studio DMD je agencija, ki se pod budnim očesom Roka Lasana ukvarja z organizacijo modnih dogodkov, njihov najbolj prestižni dogodek pa je vsakoletni in tradicionalni "Modni bazar". To je največja tradicionalna predstava mode v Sloveniji, ki modnim ustvarjalcem, proizvajalcem, lastnikom blagovnih znamk, trgovcem in vsem ostalim, tako ali drugače vezanim na rdečo nit slovenske mode, omogoča nastop na najbolj elitnem odru Slovenije

– v Ljubljani. Je edino celovito srečanje ustvarjalne, podjetne in trženjske ravni modne branže Slovenije. Modni spektakel je v preteklih letih prikaza slovenske mode, stkal svojo lastno prestižno blagovno znamko in v Gallusovo dvorano Cankarjevega doma pripeljal poleg tisočih obiskovalcev tudi številna zveneča imena svetovne modne scene kot so: Alta moda Italiana, Karl Lagerfeld, Atiene Aigner, Ottavio Missoni... Odšli smo na ogled slovenske modne bvri, ki je s pomočjo Bernarde in Roka, nad slovensko modno ustvarjalnostjo, letos napela srebrni, petindvajset let trajajoči modni lok.

26 11. - Koroški ples

Udeležili smo se koroškega Koroškega plesa, ki sta si ga po vzoru ljubljanskega vsakoletnega reja v hotelu Slon, zamislili in izpeljali Zala Suhodolčan Plešivčnik in Cirila Slemenik – Pušnik. Ideja je vlekla niti iz Ljubljane na Koroško ter predvi-

KLUB KOROŠCEV LJUBLJANA

devala, da bi se tudi na Koroškem srečali Korošci od "tam in tu", prisluhnili kulturno-umetniškemu vložku, klepetali s starimi in novimi prijatelji, nekaj dobrega pojedli, predvsem pa doživeli nepozaben dan in se zabavali do jutranjih ur, po šegi in tradiciji nepozabnih dobrih "gaud" iz Kavarne, kasnejših akademskih plesov in sedanjega Koroškega plesa v Ljubljani..

1. DECEMBER

December je seveda mesec kot nalašč, da človek malo več časa posveti radostim duše. Zato smo z veseljem medse sprejeli Milana Kamnika, našega Korošca, ki s kitaro v rokah in pesmimi, polnimi nam tako dragih in žlahtno zvenečih besed svetu razglaša Koroško – tisto pozabljeno, zeleno čipko na severnem robu Slovenije. Koroški kantavtor je že od leta 1970 član Kulturnega društva Prežihov

Voranc in član nepozabnega ansambla "KORA". Njegova ustvarjalnost, ki je zdaj uspešna in samostojna umetniška pot, pa seže vseskozi še dodatno napaja iz globokih studencev Prežihove literature, zato ne presenečajo glasbeni motivi iz Levega devžeja, Potolčenega Kramoha, Jirsa in Bavha, Svetnečega Gašparja... In več kot samoumevni so potemtakem tudi naslovi njegovih pesmi. Ibržnik, Pacl g'r na ojn, Koroška fara, Aubetn ded, Fršolnga...

Milan Kamnik je preprost človek, ki zna prisluhniti in zna slišati. Zato ga navdušujejo preproste stvari, takšne, ki sem ji pravi – življenje. Zato so njegove pesmi tako zelo posebne, tako nezamenljivo koroške in blizu tistim ljudem, ki še vedo za svoje korenine!

In čisto posebno mesto gre tisti pesmi Milana Kamnika, ki se ji pravi: "Korošci smo zmerom za muštr bili"!

Neva

Miselni paberki o delovanju kluba

Drago Vobovnik

Povezanost s Korošci in Koroško

Ko sem bil že prepričan, da me bo neugnani predsednik Korošcev mag. Janko Arah izpustil iz seznama pišočih za že tradicionalni bilten kluba, me je dosegel značilen glas z najboljšimi željami za prihodnje in: "... za bilten boš napisal...". Čeprav sem malce okleval, saj sem bil v tem trenutku z mislimi povsem drugje, sem vendarle obljubil nekaj vrstic o moji povezanosti s Klubom Korošcev Ljubljana.

Kot dijak takrat še guštanjske gimnazije s koreninami v "kraljici pohorskih vasi" Ribnici in vejami v obdravski Vuzenici, sem najprej spoznal mariborski klub koroških Slovencev, zatem pa še ljubljanskega, enakega imena (ustanovljenega 1928. leta), ki sta bila predhodnika kasnejših povezav Korošcev na slovenskih tleh, tudi tiste, ki se je 1952. leta porodila prvim trem generacijam ravenških maturantov, študirajočih v Ljubljani. Le-ti so me takoj po vpisu na

Univerzo vključili v tajniške posle, potem pa me omrežili še s predsedovanjem tedaj vsestransko delujočega pokrajinskega združenja študentov z mešanim pevskim zborom, oktetom, filmsko sekcijo, številnimi odbori, komisijami in trdno povezanostjo s Koroško ob znamenitih Tednih študentov, s sodelovanjem z zamejskimi klubi v Celovcu, Gradcu in na Dunaju. Tudi kasnejša svetovno znana skakalnica v Zahomcu ob Zilji je bila sad naših žuljev, kar je bil nekakšen odsev naših mladinskih delovnih brigad pri gradnji gimnazijskega poslopja na Ravnah, za kar se me je oprijel naziv "kurirček" in ostal moj prepoznavni znak tudi še na lanskoletni 60 - letnici gimnazije in sočasni obletnici mladinskih akcij. Temu študentskemu klubu s pestro dolgoletno dejavnostjo je po štiridesetih letih sledila Virtičeva varianta druženja Korošcev. Tedaj nas je peščica službujočih in bivajočih Korošcev v Ljubljani ter nje-

ni ožji in širši okolici in nekaj študentov po večletnih shodih pri Slamiču, Urški in Pod lipco začutila in uresničila potrebo po formalni povezanosti ter širši vpetosti v problematiko koroških občin in njihova prizadevanja za ustanovitev posebne regije, Prežihove fundacije itd. In tako se je porodilo že četrto združenje Korošcev na Slovenskem (2. decembra 1993 vpisano v register).

Iz tedanjih – nekaj časa celo tedenskih srečanj v A banki, na Gospodarskem razstavišču in Arah Consultingu sem si najbolj zapomnil neverjeten entuziazem in poslovnost ter preudarnost prvega predsednika Saneta Vrtiča ter njegovega naslednika Janka Araha, podjetnega Rudija Geršaka, zagnanega Štefana Fajmuta z njegovo skupino somišlenikov na Dolenjskem, kronistko klubovega žitja in bitja in "avanturistko" Renato Picej, finančnika in prve opore predsedniku Štefana Lasnika, blagajničarko Nevo Janko, organizatorja Iveka Krpača, tajnico Anito Nečimer, športnega stratega Toma Levovnika, novinarja in urednika Milana Vogla, genetika in selekcionista Drago Kompana, statistika in planerja Vlada Mostnarja, atomika Marjana Špeglja, direktorja A banke Miroslava Kerta in vodje naše pisarne v njej Marjana Krofliča, elektronika Janeza Kožuha, strokovnjaka za varnostne sisteme Renata Goloba, poslovnega menežerja Jara Medla, žal že pokojnih projektanta Janeza Borca in vodje planinske sekcije Petra Štiglica. K cvetu naših deklet pa moramo poleg že omenjenih pridati še Lojzko Vrtič, Nado Mager Petrovič, Margareto Geršak, Uršulo Potočnik Štruc, Bojano Dobovišek Žvan itd.

Ta spominski zapis seveda ni povsem avtentična slika mnogoterih aktivnosti

kluba in njegovih privrženecv, pač pa le rezultat moje vednosti in pozabljivosti, zato naj mi tisti, katerih imen in dejanj zaradi naglice in v zadnjem času slabše odzivnosti klubskim dejavnostim nisem omenjal. Zlasti veliko krivico bi storil Mariji Potočnik, zaslužni in dolgoletni zapisovalki klubovega žitja in bitja ter tajnici in podpredsednici Bernardi Lasan, če ju na tem mestu ne bi posebej izpostavil. Vsekakor pa je treba tudi poudariti pomen in odmevnost naše osrednje vsakoletne prireditve – koroškega večera s plesom (letos že 13. po vrsti), ki v hotel Slon privabi po dvesto in več članov, njihovih svojcev in prijateljev, župane koroških občin in predstavnike zamejskih organizacij, gospodarstvenike, diplomate, sponzorje, kulturnike... Pomembni pa so tudi številni stiki in povezave vodstva kluba in njegovih članov z ustanovami v naših treh dolinah ter na avstrijskem Koroškem.

Ker klub ni le ozko stanovsko združenje, pač pa je odprta in pripravna oblika za spremljanje dogodkov in pojavov, lahko še kako vpliva na najustreznejše oblike odločanja pri načrtovanjih in izpeljavah pomembnih zadev. Zato je odbor kluba že v začetku leta 1994 imenoval ekspertno skupino za pomoč projektom Koroške, dve leti pozneje pa pripravil tematiko in postavil skupino za razgovore z župani koroških občin, 2003 pa v slovenskem parlamentu pripravil odmeven razgovor s poslancem Janezom Komljancem o načrtovanju prihodnjega razvoja Koroške (zlasti o trasah nove cestne in železniške povezave s prestolnico).

Nepozabni ostajajo večeri z dramsko umetnico Jerico Mrzel, trobentačem Stankom Arnoldom in Slovenskim kvintetom trobil, pisateljem Matjažem Pi-

kalom, vsestranskim Mitjem Šipkom in Šentanelskimi pavri ter oktetom Lesna, kantavtorji Adijem Smolarjem, Milanom Pečovnikom – Pidžijem in Milanom Kamnikom, s citrarko Mari Dretnik, pevskima skupinama Gorna DU Mežica in Radlje ob Dravi, učenci Glasbene šole Slovenj Gradec in duetom Ex animo iz istega mesta, Pihalnim orkestrom ravenških železarjev, pripovedi Himalajcev Dava Karničarja (smučanje z Everesta), Franca Oderlapa in Jureta Gorjanca, predavanj Toma Levovnika o olimpijskih igrah in planiških poletih, Štefana Fajmuta o kulturi pitja čaja, Bojane Dobovišek Žvan o zgodnjem odkrivanju bolezni krvih žil, Janeza Borca o gradnjah, Matjaža Hanžka o povezanosti političnega in eksistenčnega strahu, Miroslava Kerta o sodobnem bančništvu in vrednostih papirjih ter o Kosovu včeraj, danes in jutri, Janka Araha o golfu z vadbo na golfišču v Arboretumu Volčji Potok, Draga Kompana o Avstraliji in ovčjereji, Alojza Porija o moštu, Anite Nečimer o aspirinu, Igorja Glasenčnika o znamenjih na Koroškem in knjigi "Strah me je gratalo", Alenke Kobolt o samopodobi, Milka Dolinška o našem približevanju Natu, Marte Kos o komuniciranju in njenega brata Draga o korupciji, Franca in Julke Pisanec o njuni potovalni agenciji, Špele Šipek o skrivnostih televizije, Mojce Lenče Kastelic o virozah, prehladih in gripi, odvetnika Milana Senice o prevzemih družb, Renata Goloba o sistemu zaščite in varovanja oseb in premoženjal, Edvarda Kopušarja o Čilu, Štefke Kučan o protokolu državnikov, Milana Cvikla o vključevanju Slovenije v EU, Zorana Vapota o prilagajanju slovenskih podjetij evropskemu trgu...

Zelo rad pa se spominjam skoraj vsako-

letnih temeljito pripravljenih poučnih ekskurzij kluba k našim zamejcem v Rož, Podjuno ali Ziljo, pa tudi tistih po Slovenskih Goricah, Štajerski in slovenski Koroški, okrogle mize v najsodobnejšem hotelu DOMINA GRAND MEDIA v Ljubljani, ogleda Beraške opere Bertholda Brechta v Drami SNG, prikaza Pastirske igre bukovnika Andreja Šusterja Drabosnjaka v cerkvi v Stožicahj, predstave slovenjegraških gimnazijcev Neznana Ljuba Prenner (Puba) v Kosovelovi dvorani Cankarjevega doma.

Že kar tradicionalna so postala vsakoletna križarjenja z ladjo Dalmacijal po Jadranu vse do Grčije, zelo odmevni pa so bili tudi izleti v Čile in Argentino ter na Dansko, na Hvar, potepanja po Dolenjski in Beli krajini, Pomurju, Primorski in Gorenjski ter po naši Koroški, ogled muzeja v Tacnu, obisk Gotenice, povzpetje k Potočki zijalki, na Češko kočo, ogled avtomobilskih centrov Summit motors Ljubljana ter Avtocommerce, Modnega bazarja Lasanovih v Gallusovi dvorani, izvedbe piknikov na Gorenjskem, splavu na Dravi in na Primorskem, kulinarčnih poslastic pri Ančki v Šenčurju pri Kranju, na Zemonu in v hotelu Union v Ljubljani ter tradicionalnih miklavževanj pri Plo-dru v Šentanelu.

Naj pridam še spoznanje, da KKL ni le povezal številnih generacij revenskih maturantov, pač pa je v marsikom prebudil tudi misel na Koroško. Ponosen sem, da mu pripadam vse od njegovih povojev do danes, saj mi je pomagal ohranjati tudi dokaj pogoste stike z domačimi kraji in ljudmi, da se še raje pogostokrat s svojci podam v kraje ob Dravi, Meži in Mislinji, a tudi v Rož, Podjuno in Ziljo.

Skrb za Koroško

Če je osnovno poslanstvo KKL zagotavljanje druženja Korošcev, ki živimo v Ljubljani, medsebojnega informiranja in spoznavanja različnih dejavnosti, s katerimi se ukvarjamo profesionalno ali v prostem času, potem lahko s ponosom ugotavljamo, da smo uspešni. Za vse, ki aktivno delujemo v različnih klubih, društvih in združenjih je velik uspeh dejstvo, da obstajamo že toliko let ter da ustvarjamo pogoje, ki bodo zagotovili naš obstoj tudi v prihodnje. Številna srečanja, izleti in druge oblike druženja so omogočila ponovna srečanja posameznikov, ki se niso srečali že vrsto let, prijetne klepete, resnejše debate, spoznavanje najrazličnejših področij našega dela in srečevanje z uveljavljenimi umetniki, gospodarstveniki, športniki... Druženje je omogočilo nastanke novih poznanstev, ta pa so se v številnih primerih sčasoma spremenila v tesnejša prijateljstva. Prepričan sem, da lahko na opisani način združujemo moči še vrsto let in tudi takrat bomo zadovoljni z doseženimi rezultati. Kljub napisanemu pa se ob različnih srečanjih pogosto sprašujem, ali je to vse, kar znamo in česar smo sposobni.

Številni prijatelji in znanci mi doma (na Koroškem) očitajo, da smo v veliki meri zanemarili področje, na katerem bi po njihovem mnenju lahko in morali storiti bistveno več. Skrb za Koroško. Strinjam se s trditvijo, ki je najpogostejši odgovor na omenjen očitek, namreč, da mora za lastni razvoj in napredek najprej poskr-

beti predvsem vsak sam. Kljub temu pa jim v precejšnji meri dajem prav. Mnogo nas je v Ljubljani, ki prihajamo iz ene izmed treh dolin, na različnih položajih, z različnimi poznanstvi, izkušnjami in znanji. Potencial, ki bi bil sposoben vsaj del navedenega individualnega in skupnega imetja deliti z domačim ognjiščem. Katere so torej najpomembnejše ovire? Najprej je potrebno samokritično priznati, da je v klubu kljub velikemu številu članov le peščica aktivistov. Večina članov je zadovoljna z doseženim stanjem in načinom delovanja kluba, zgolj posamezniki pa so pripravljeni sodelovati tudi pri njegovem razvoju. Dopuščam tudi možnost, da jih vodstvo ni sposobno motivirati in bolj aktivno vključiti v priprave posameznih aktivnosti.

Drugi, še precej večji problem, pa je dejstvo, da priprava in izvajanje tako kompleksnih in obsežnih nalog terjata spremembo organizacijske strukture ter oblikovanje vsaj enega delovnega mesta oziroma profesionalizacijo. Če zapišem drugače; s številom delovnih ur, ki so jih vodstvo in posamezni člani v preteklosti bili pripravljeni podariti klubu, je bilo mogoče doseči, kar smo dosegli. Za resnejše in obsežnejše aktivnosti to število ne zadošča.

Namerno sem v besedilu izpustil vprašanje potrebnih finančnih sredstev. Klub (društvo) je neprofitna organizacija, vendar sem prepričan, da zagoto-

vitev potrebnih finančnih sredstev ne bi bil največji problem; vsaj ne v primeru, ko bi bili sposobni in bi zmogli potencialnim sponzorjem (donatorjem) v pogodbah zapisati tudi naše pogodbenne obveznosti.

Opisane ali podobne kompleksnejše naloge so za klub trenutno še preveliki zalogaji. Kljub temu bi bilo mogoče v prihodnosti smiselno opraviti resnejšo analizo in ugotoviti dejansko stanje in pripravljenost. Tako Kluba Korošcev Ljubljana kot Koroške.

Miselni paberki o delovanju kluba

Tomo Levovnik

Korošec sem

Spoštovani in cenjeni Janko s svojo ekipo!

Vse najboljše in najlepše z obilo zdravja v letu 2006 in nadalje Vam želimo Levovnikovi. Čestitam za opravljeno delo, ki je izžarevalo veliko dobre volje in dobronamernosti. Želim si, da bi tudi v bodoče bili tako "zagnani" in opravili večino zoprnega dela, da se imamo vsi lepo in zadovoljno.

Korošec sem in to bom ostal, na Štajerskem ali na Kitajskem.

Prijavljam se, da bom že v letu 2006 organiziral več izletov v naše rodne kraje, ki jih prav gotovo premalo poznamo ali celo spoštujemo.

Še enkrat hvala za opravljeno delo in vse čestitke.

Miselni paberki o delovanju kluba

Drago Kompan

Klub je "Mala Koroška" v Ljubljani

Klub Korošcev Ljubljana... Brez njega – bi tudi šlo, a bi bilo veliko bolj prazno in dolgočasno, čeprav se v njem Korošci srečujemo v večjih skupinah razmeroma redko. Bolj pogosto pa tudi ne bi šlo, saj smo vsi aktivni na številnih področjih. Niso samo srečanja tista, ki napolnijo človeka z energijo, z nekim navdušenjem in pristnostjo. Občutek, da smo skupina, da delamo nekaj skupaj, da se družimo, delujemo, ustvarjamo vzdušje, ki sodi h koroški duši. Čeprav je le-ta malo zadržana, pa nas povezuje duh pripadnosti Koroški, kjer imamo korenine, in duh povezanosti v klub, kjer se družimo in skušamo na nek način tudi pomagati svojim ljudem tako na Koroški kot tudi v Ljubljani.

Čeprav se ne da priti na vsa srečanja, ki jih organizira Klub, pa gotovo vsak član lahko najde kaj zase, kaj posebnega, kaj takega, da je ponosen, da je Korošč. Ko pripravljamo predloge za aktivnost, predavanja ali druge reči, se mi vsakokrat poveča ponos, kaj vse Korošci počnemo. Čeprav so nekateri že kar dobro skrili identiteto, da so Korošci, dobijo v Klubu nekakšno zatočišče, kjer se jim povrne samozavest in "obnovijo" svojo pripadnost Koroški.

Klub je "mala Koroška v Ljubljani", kamor lahko zahajam, ker mi je blizu in kjer čutim pripadnost podobnim po duši, kjer si tudi z neverbalno komunikacijo med seboj sporočamo svoje čutenje in pripadnost, sočutje in dobronamernost.

Najbrž si tudi malo "peremo vest", ker smo Koroško zapustili in ji sedaj kdaj pa kdaj skušamo pomagati "na daljavo". Ampak že druženje, povezanost in pripadnost ter spoznavanje eden drugega, je tisto, kar opravičuje, da imamo Korošci svoj klub.

Moj kraj

Javorje je majhen kraj,
Kjer gledajo strmine
Smrekovec in Raduho,
Ojstrico in Peco.
Je kraj, kjer Uršlja gora
Gleda našo vas.
Je majhen raj
Kjer skozi line
Kmečkih stavb in hiš
Vsak dan sonce posije.
In dež umiva
gozdove smrek in macesna.
Je kraj, kjer se skriva
Moja mladost igriva.
In je kraj,
kjer sem jaz –in so moji doma.
Je kraj, kjer mati vsak dan
Za zajtrk žgance pripravi.

Miselni paberki o delovanju kluba

Zoran Vaupot

Biti Korošec v Ljubljani je po svoje prav zabavno!

Biti Korošec v Ljubljani je po svoje prav zabavno! Velikokrat se med sabo srečujemo, tudi poslovno sodelujemo, a pravzaprav drug za drugega niti ne vemo od kod izhajamo. Navzeli smo se pač ljubljanskega dialekta, katerega se sam sicer vsakodnevno zavedam a ga enostavno ne morem odpraviti. Pa saj sem že pravzaprav odnehal... Tudi zaradi zavedajočega se dejstva, da sem v letih, ki sem jih preživel v Parizu pogosto iskal slovenske

izraze za besede, ki sem jih pred tem že z lahkoto našel v francoščini. In to najprej ni bil prijeten občutek, a sem se ga nato nekako navadil. Kot se pač navajam na dejstvo, da bom kmalu lahko rekel, da sem v Ljubljani že preživel več let svojega življenja kot v rojstnem Slovenj Gradcu. A tja še vedno rad zahajam in tudi občutki, ki se mi porajajo ob druženju z ostalimi člani Kluba Korošcev v Ljubljani so prijetni prav iz teh razlogov!

Miselni paberki o delovanju kluba

Edvard Kopušar

Mislim resno, se ne hecam!

Klub Korošcev mi pomeni srečanje z ožjimi rojaki, z mladostjo in vrnitvijo v otroško in mladostniško dobo, s sošolci iz osnovne in srednje šole, srečanje s prijatelji, s katerimi nas vežejo spomini in ljubezen do rojstnega kraja, bližnjih krajev in pokrajine v kateri se je začelo moje (naše) življenje in kje sem preživel lepe, vesele pa tudi žalostne trenutke. Skratka, preko Kluba Korošcev ohranjam živi stik s svojimi koreninami. Na srečanjih se seznanjam z dogajanjem na Koroškem, pridobivam nove informacije in znanja, ohranjam staro in navezujem nova prijateljstva z ljudmi, ki imajo poreklo na Koroškem. Zabavam, veselim in sproščam se v družbi, ki mi je všeč. Želim si, da bi bili izleti naših sekcij poučni in zabavni, tako kot doslej, morda malo cenejši, kot v starih dobrih časih do konca prejšnjega stoletja (2000). Potem je zadeva z izleti in pohodi postala bolj draga. Nekateri imamo več šoloobveznih otrok, različne obveznosti in denarja je

vedno manj... Zadovoljen sem s Korošci, ki so vodili okrogle mize. Prepričali so me in obogatili moje znanje.

Nikoli nas ne “gnjavi”,
temveč zadeve predstavi
inteligentno in jasno ter
na kratko pove kaj misli.

Korošci me nikoli ne razočarajo. Predsednik Kluba Korošcev Ljubljana mag. Janko Arah je pravi. Nikoli nas ne “gnjavi”, temveč zadeve predstavi inteligentno in jasno ter na kratko pove kaj misli. Ali bi lahko postal doživljenski (dosmrtni) predsednik? Mislim resno, se ne hecam. Pričakoval bi zgolj bolj hitre (pravočasne) najave (vabila) mesečnih aktivnosti.

Miselni paberki o delovanju kluba

Simon Smolnikar

Spoštovani gospod Arah!

Sem Simon Smolnikar in prihajam iz Podgorja pri Slovenj Gradcu. Ker sem bil šele konec prejšnjega leta seznanjen z Vašim društvom, se v lanskem letu nisem udeležil nobenega srečanja; zato mi pri-

mankuje gradiva in vtisov, ki bi jih lahko strnil v članek. V upanju, da bo v prihodnje veliko možnosti za razna druženja in pridobivanje novih poznanstev, Vas prav lepo pozdravljam.

Kaj mi pomeni KKL?

Kakor kdaj. Včasih prijetne spomine na študentska leta z vsemi radostmi, razočaranji, trepetanje pred izpiti, žalostjo in veseljem. Spomine na srečevanja s Korošci Pod Lipco in avstrijskimi Korošci na sestankih na sodišču.

Pomeni mi ohranjanje stikov z ljudmi, ki so doma iz Koroške tako kot jaz in so taki kot vsi ostali, nič boljši ali slabši od

drugih, ki jih srečujem na cesti, v službi, v soseščini ali na izletih. Velikokrat mi pomeni prijetno, včasih tudi koristno druženje. Pomeni mi tudi to, da moram biti kdaj kje, kjer sicer ne bi bil, ali napisati kaj, kar sicer ne bi napisal. Pa vendar: naša natura poskrbi, da slabo in neprijetno pozabimo, ostanejo pa lepi spomini na dogodke in ljudi. In teh v KKL ni malo.

Bojim se, da nekoliko pozabljamo na Slovence v Avstriji

Težko je enoznačno odgovoriti, kaj mi pomeni druženje v KKL, vendar očitno veliko, sicer ne bi bil "zraven" od začetka. V njegovem delovanju so seveda nihanja, odvisna od nas, ki delujemo v njegovih organih, pa tudi od (ne)spodbud članov. Po moje je najpomembnejše druženje in srečevanje, saj s tem ohranjamo medsebojna znanstva, ki se sicer zelo hitro

razblinijo. Bojim se, da nekoliko pozabljamo na Slovence v Avstriji in bi zato morali več sodelovati s Klubom koroških Slovencev v Ljubljani. Sam bi - ne glede na nepolitichnost kluba - protestno reagiral na Haiderjev pogrom proti Slovenem in mlačnost, da ne rečem ciničnost naše zunanje politike.

Miselni paberki o delovanju kluba

Renata Picej

In to mi lepša življenje!

Klub so ljudje. In ti so tanka sled nevidne povezave s Koroško. Vsak posebej in vsak na drugačen način s svojo pranjito življenja napletajo podobo te severne slovenske dežele v edinstveno čipko Koroške. In Koroška je moj rezervoar življenjske energije. Njena podoba je tako močna, da s svojim vzorcem prekrije še tako posebne, eksotične in blagozvočne kraje našega planeta, ki sem jih smela spoznati. Imam srečo. Uresničila se mi je moja največja želja; spoznala sem svet. Stopila sem na vse kontinente, prestopala poldnevnik, jadrala preko vzporednikov, božala živali in duhala cvetje, ki jih je stvarnik zagotovo ustvaril v stanju svoje največje radostne življenjske opitosti, občudovala puščave, pragozdove, oceane... Vendar je moj poklon novim deželam vedno ostajal za tančico Koroške. Celo takrat, ko sem 1. julija 1997 na povabilo kitajske vlade stala med povabljeni hoteli Harbour Plaza Hongkong

in so bili moji hotelski sosede Li Pen, Jiang Zemin in Qian Qichen, sem ladji Britaniji, ki je zapuščala kolonijo s princem Charlsom na krovu nazdravila s penino in črnim šentanelskim kruhom, ki sem ga na Kitajsko odnesla prav s tem namenom...

S spoznanjem sveta v sebi, se podajam tja gor pod goro; k smrekam, majhnim jezercem, zajčjim sledem v snegu... Da ujamem koroško besedo, koroški veter, koroško svetlobo sonca... Če je bil Valvasor prepričan, da dežela Kranjska ponuja takšne "prospekte", ki jih je nujno potrebno širšemu občestvu Evrope predstaviti, potem pravim jaz, da je potrebno Koroško predstaviti Slovencem.

Zato prihajam v klub z velikim veseljem in iščem v mojih Korošcih tiste drobce Koroške, vtakane v njihovo govorico, poglede, filozofijo... In to mi lepša življenje!

Miselni paberki o delovanju kluba

Alenka Kobolt

Bom kratka.

Petintrideset je več kot devetnajst. 35 sem jih preživela drugje, 19 na Koroškem. Slednje so se bolj vtisnile v dušo in telo. Zato mi Klub Korošcev Ljubljana pomeni stik s koreninami, stik z mladostjo.

Veselim se druženja in izmenjave mnenj s sorojaki. Tudi uspehov članov na raznolikih področjih. In podpiram dejavnost kluba v prihodnje.

KOROŠKI PLES

KOROŠKI PLES

KOROŠKI PLES

Hrvaška ni samo morje

Misel na Hrvaško ponavadi pred oči človeka usidra modro oko Jadranskega morja, in veter, ki lovi jadrnice, morda še Zagreb, kot glavno mesto in pesmi, ki jih tkejo tople, dušo božajoče pesmi. Asociacije na našo sosednjo državo prinašajo spomine na tamkaj preživete poletne počitnice...

Dežela, ki iz zakladnice zgodovine prinaša na svetovni turistični oder eno najbolj pisanih dediščin kulture in narave, iz katerih napleta turistično svilo pa ni samo

morje in ni samo pesem! Hrvaška je tudi bogata zelena čipka kontinenta, z rado-darno in prostrano Slavonijo, zelenimi griči in hribi Centralne Hrvaške v okolici Zagreba ter zanosnim gorstvom Velebita, največjim pogorjem Dinarskega sveta. In ponaša se z mesti kot so: Pula, Poreč, Zadar, Trogir, Šibenik, Hvar, Korčula, Motovun, Split, Dubrovnik, nepogrešljivimi na verižici svetovne dediščine In nena-zadnje je hrvaški tudi Ston na Pelješcu, ki se ponaša z najdaljšim fortifikacijskim

kompleksom v Evropi in drugim na svetu – takoj za Kitajskim zidom.

Hrvaška, od nekdanj križpotje zgodovinskih poti, in meja med imperiji, carstvu in cerkvami, je še danes svojevrstni prehod med Evropama in je tudi zato predstavljala pravi izziv za pripravo naše avanturistične poti v deželo, ki je neodtujljivo povezana z dvema turističnima spominkoma, ki sta svoje lokalne okvire že zdavnaj zamenjala za globalno turistično spominkarsko sceno... Svetovno znana zagrebška spominka sta namreč tudi: kemični svinčnik, ki ga je izumil Zagrebčan Slavoljub Penkala ter v modi neizbrisljivo mičen dodatek za gospode in gentlemane – kravata, dodatek, poimenovan po hrvaških konjenikih, ki so se borili po evropskih frontah 17. st.

In smo šli na pot. Najprej do Samobora, 20 km pred Zagrebom, ob vznožju Samoborskega gorja, ki sodi v park prirode Žumberak – Samoborsko gorje in na slovenski strani državne meje nosi ime Gorjanci. Postali smo v kraju, ki mu je poseben pečat meščanske velepoteznosti nadel nekdanji župan Ljudevit Schmidhen ter poskusili tipično samoborsko turistično posebnost: bermet in muštardo. Bermet je izjemno aromatična pijača. Njegovo ime izvira iz nemškega Wermutha – pelina, v Samoboru pa so ga začeli izdelovati v času Napoleonovega bivanja v teh krajih, okoli leta 1808. Kasneje so ugotovili, da podobne pijače v Franciji ni, ter da je Bermet izvorna hrvaška pijača. Približno v istem času, času Ilirske province, so v Samoboru začeli pripravljati tudi muštardo. Pikantno omako, pravzaprav gorčico, ki so se jo domačini naučili izdelovati od Francozov, in se odlično

poda k pečenemu ali kuhanemu mesu.

Zagreb je postregel s svojim šarmom, zgodovino in naravnimi posebnostmi, ki plemenitijo njegov velemestni pečat. Videli smo vse od Banskih dvorov do Mirogoja, razpoznavnega po arkadah arhitekta Hermana Bolleta, ki so jih gradili celih 50 let, dokler jih leta 1928 niso dokončali. Le redko katera prestolnica sveta je potopljena v neokrnjeno zelenje narave, tako kot Zagreb, ki se mu v neposredni okolici nastavlja Hrvaško Zagorje, Žumberaško-Samoborsko pogorje in Naravni park Medvednica.

Naša pot pa je vodila naprej proti Moslavini, na kmečki turizem "Kezele". Srečanje s hrvaško turistično kmetijo v Šumečanih, blizu Ivanič grada je bilo za nas prijetno presenečenje. Kmečki turizem sestavlja več lesenih poslopij, skrbno nabranih po okoliških vaseh in zloženih v zaselek, v stilu Skansena na vrhu hriba s širokim razgledom na Moslavino in Moslovačko gorje. Gospodar Drago je osnovno dejavnost – vinogradništvo, dopolnil s kulinariko, uredil 20 turističnih postelj, postavil etnološko zbirko, za ogrado postavil konje in ponije ter veliko prostora namenil otroški igri. Stavil je na izročilo in dediščino okolja ter tudi s svojo prešerno zgovornostjo in srčnim gostoljubjem poskrbel za odličen turističen proizvod iz naslova turizma na podeželju. Nismo se uprli njegovim pozdravnim žganjicam in likerjem, ribam, ki jih je nabodene na železne osti spekel na odprtem ognju pred hišo, niti kruhu, ki ga sicer napečejo kar 15 vrst, še manj smo oklevali pri kasnejših jedeh, ki jih je vsem našim čutom za kulinarično guštiranje v brk, vablivo razpostavil pred nas.

HRVAŠKA NI SAMO MORJE

PLES NA LETALIŠČU SLOVENJ GRADEC

PLES NA LETALIŠČU SLOVENJ GRADEC

KAZALO BILTENA KLUBA KOROŠČEV LJUBLJANA

	stran
Mozaik dejanj, razmišljanj, ocen in predlogov <i>mag. Janko Arah</i>	1
Pregled dela Kluba Korošcev Ljubljana v letu 2005 <i>Renata Picej</i>	2
Neva <i>Renata Picej</i>	8
Miselni paberki o delovanju kluba <i>Renata Picej</i>	9
Koroški ples <i>Renata Picej</i>	20
Hrvaška ni samo morje <i>Renata Picej</i>	24
Ples na letališču Slovenj Gradec <i>Zala Plešivčnik</i>	26

Bilten KKL

Uredniški odbor:

Mag. Janko Arah, glavni urednik

Renata Picej, urednica

Drago Vobovnik

Naklada 700 izvodov

Oblikovanje: Ta2To

Tisk: Tiskarna Kolenc

KAJ JE DOBRO VEDETI O KKL?

Ime:	Klub Korošcev Ljubljana
Sedež kluba:	Večna pot 11, 1000 Ljubljana
Telefon:	01/ 256-17-23
Fax:	01/ 256-17-24
E naslov:	www.klubkoroscevljubljana.si
Spletni naslov:	www.klubkoroscevljubljana.si
Predsednik kluba:	mag. Janko Arah
Srečanja:	Redna mesečna srečanja potekajo vsak prvi četrtek v mesecu, v City hotelu v Ljubljani (nekdanji hotel Turist), ob 20. uri.
Transakcijski račun:	05100-8010444952
Davčna številka:	25729306
Letna članarina:	3000,00 SIT

Kako postati član KKL?

*Povsem enostavno!
Pokličite na gornjo
telefonsko številko
sedeža kluba in
povejte ime, priimek
in naslov!*

Bilten

KLUBA KOROŠCEV

Ljubljana, 2005

